

TIMOTEUKSEN KIRJE

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje.
Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu haltuusi. (1.Tim. 6:20)

KORONA-AJAN REFLEKTOINTIA

**Pastori
Mika
Tervakangas**

Kevättalvella 2020 maailmalla alkoi jyllätä covid-19 niminen tauti. Usein tuon kevään jälkeistä aikaa on kutsuttu korona-ajaksi. Pitkään uutisten otsikot ja ihmisten puheenaiheet pyörivät, ehkä kyllästymiseen saakka, tämän yhden aiheen ympärillä. Venäjän hyökättyä Ukrainaan myös uutisotsikot muuttuivat ja aiheesta keskusteleminen on selkeästi laantunut viimeisen vuoden aikana. Vaikka tauti voi edelleenkin tarttua, näen ajankohtaiseksi hieman peilailla tässä vaiheessa mennyttä ”korona-aikaa” seurakunnassamme.

Hankalaa, hankalaa

Keväällä 2020 koko maailma tavallaan pysähtyi. Meilläkin Timoteuksessa messut olivat tauolla. Se oli pastorille raskasta aikaa, vaikka töitä sinänsä oli vähemmän. Päälimmäisenä mielessä oli kuitenkin huoli siitä, miten seurakunta saadaan ruokittua, kun meillä ei ollut tilojakaan minne kokoontua ja päällä olivat myös kokoontumisrajoitukset. Suuri apu ja tuki seurakunnalle tuli meidän seurakuntaneuvostoltamme. En voi liikaa korostaa sitä, miten jokainen tuolloin neuvostossa toiminut seurakuntalainen kantoi vastuuta ja huolta Timoteuksesta. Tarkoitan koko sitä aikaa, kun piti elää hetkessä, kokoontumisrajoitukset muuttuivat ja virkamiesten antamat ohjeistukset olivat monesti vaikeasti tulkittavia koskien kokoontumisia. Työ ei ollut yksinkertaista, mutta Herran kantamina me siitä selvisimme.

SISÄLLYS

**Korona-ajan
reflektointia s. 1**

Talouskatsaus s. 4

**"Se on lahjaa" – Alpon
haastattelu s. 5**

Kirjamyynti s. 7

**Tiedotteita
ja toimintaa s. 10**

Messuun, mutta miten?

Koko korona-ajan yli kysymys oli tämä: Miten saamme mahdollistettua seurakunnan jumalanpalveluksen? Tässä vaiheessa esimerkiksi viikkotoiminnan kehittäminen joutui jäämään taka-alalle. Fokus pysyi messussa. Mutta miksi juuri messu? Se on seurakunnan keskus. Voidaan jopa sanoa, että ilman jumalanpalvelusta ei ole myöskään seurakuntaa. Jeesus hoitaa meitä Sanallaan ja sakramenteille. Hän on luvannut olla niissä läsnä. Maailmasta ei löydy kristittyä, joka selviäisi ilman tätä Jeesuksen meille jumalanpalveluksessa lahjoittamaa ylitsevuotavaa rakkautta ja armoa. Lepopäivän pyhittäminen kristitylle perustuu Jumalan lupaukseen siitä, että hän on luvannut olla keskellämme ja vaikuttaa Sanansa kautta. Ensimmäisestä helluntaista saakka kristityt ovat näin kokoontuneet yhteen.

Parin vuoden ajan jumalanpalvelukseen kokoonnuttiin mitä erilaisimmilla tavoilla. Oli lyhyempiä palveluksia lyhyellä järjestyksellä ja pienemmällä porukalla. Pienimmillään 6 hengen porukalla pääsiäisen 2021 aikoihin. Joskus palveluksia sunnuntaina saattoi olla jopa kahdeksan. Se oli erilaista aikaa. Mutta mikä parasta, seurakunnalla oli mahdollisuus päästä kirkkoon. Tähän aikaan liittyi myös pieni oival-

lus liittyen ehtoollisyhteyteen. Jeesus Kristus tosi Ihmisenä tuntee ihmisen täydellisesti. Ja uskon, että kun hän asetti pyhän ehtoollisen, hän asetti sen myös siksi, että meillä ihmisillä on ihan oikea käsinkosketeltava paikka tulla toistemme luokse. Ehtoollinen yhdistää meidät toinen toiseemme ja Kristukseen. Siksikin messun mahdollistaminen oli keskeistä, ettei sananravinto jää ainoastaan tv- tai tietokone-ruudun varaan.

Turvallista tulla?

Parin vuoden aikana erilaisia ohjeistuksia oli käytössä monenlaisia. Joskus käytettiin kasvomaskeja ja toisinaan oli tarkkoja turvavälisäännöksiä. Olemassa oli myös keskustelu yhteismaljan käytöstä ehtoollisella ja intinktiosta — eli ehtoollisen nauttimisesta niin, että Kristuksen ruumis kastetaan Kristuksen vereen, eikä nautita suoraan maljasta. LHPK:n konsistori teki merkittävän työn intinktion tutkimiseksi. Pastori Esko Murrin kirjoittaman selvitys löytyy LHPK:n vuosikirjasta 2020. Kirkon tradition ja Herramme asetussanojen mukaisesti yhteismaljan käyttäminen pyhällä ehtoollisella on paras ja säilyttämisen arvoinen tapa nauttia Kristuksen veri. Intinktiota käytämme edelleen poikkeustapauksissa. Maljan reunaakin putsataan, kuten ennen korona-aikaakin, liinalla ehtoollispöytien välissä. Nyt siihen käytetään myös desinfektioainetta. Lopulta keskeisintä Herran pyhän ehtoollisen nauttimisessa on syntien anteeksiantamus, joka ylittää kaiken ymmärryksen.

Herra on varjellut seurakuntaamme ja monikossa seurakuntiamme LHPK:ssa. Viimeisen parin vuoden aikana tietooni on tullut vain yksi kerta, jossa messussa ollut olisi saattanut altistaa koronalle. Tästä taidettiin myös ilmoittaa kesällä sähköpostilistalla messun jälkeen. Vähissä altistumiset ovat olleet myös muissa seurakunnissa. Näiden kokemusten perusteella voisi todeta, että messuun saapumi-

nen on turvallista. Syntisairaalle tietenkin välttämätöntä.

Vaikutukset seurakuntaan

Korona ei ole aiheuttanut mullistavia muutoksia Timoteuksen seurakuntaan. Kaste- ja lähetyskäsky on edelleenkin sama. Sama Jeesus Kristus on meille edelleenkin elämäksi ja autuudeksi. Pyhän Kolmiyhteisen Jumalan käyttäytyminen meitä kohtaan ei siis ole muuttunut. Meidän käyttäytymiseemme sen sijaan koronan myötä on saattanut tulla muutoksia. Tilastollisesti katsottuna merkittävin muutos on tapahtunut jumalanpalvelusten kävijämäärissä. Ennen vuotta 2020 meitä oli koolla messussa keskimäärin reilu 70 armonjanoista ja nykyään reilu 60. Ehkä sairastaessamme olemme valveutuneempia, emmekä lähde ihmisten ilmoille niin herkästi? Ehkä aikataulumme tai työaikamme ovat muuttuneet? Moni asia voi vaikuttaa tähän. Mutta onhan pudotus huolestuttava.

Tilastot ovat kuitenkin aina tilastoja. Korona toi mukanaan myös paljon pahaa oloa. Tahtoisinkin muistuttaa, että sinulla on sielu. Ja sitä voi hoitaa Sanalla ja rukouksella. Seurakunnan pastori on kutsuttu juuri tähänkin työhön. Jeesuksen sielunhoito voi poistaa pahaa oloa ja avata solmuja. Älä jätä tällaista tilaisuutta käyttämättä. Messussakin käymisestä haluaisin vielä mainita, että tietenkään tarkoitus ei ole parannella tilastoja. Eihän kirkkoon ole pakko tulla. Emmekö me ennemminkin tule Kristuksen hoidettaviksi messuun juuri siksi, että me tarvitsemme sitä ja siihen sisältyy suuri siunaus. Ihmeellinen siunaus liittyy toisenlaiseen tilastoon, nimittäin seurakuntamme talous pahimpina koronavuosina oli kaikkein vahvimmillaan. Kiitos, kun olet kantanut huolta seurakunnasta tukien ja rukouksissa.

Miten tästä eteenpäin?

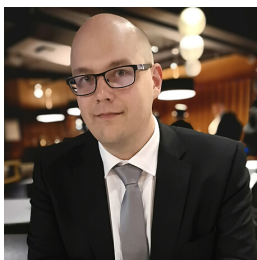
Timoteuksen luterilainen seurakunta jatkaa edelleen apostolista lähetystyötä Oulussa ja tällä alueella. Jokainen seurakuntalainen saa rakentua Kristuksessa ja olla itse rakentamassa seurakuntaa. Voimme olla vähässä uskollisia, omilla paikoillamme. Tulevana vuonna 2023, jos Herra suo, tutkailemme seurakunnassa tarkemmin jäsenyyden merkitystä ja kasvamme yhdessä seurakuntaperheenä. Työ, jota Timoteuksen seurakunta on Oulussa tehnyt jo yli viidentoista vuoden ajan, on kantanut valtavasti hedelmää. Kiitos ja ylistys Herralle!

”Ja minä tuon heidät asumaan Jerusalemin keskelle. Ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.” Sak. 8:8

Siunauksin,
Mika-pastori **MT**

TALOUSKATSAUS

**Talousvastaava
Juho Pylvänen**

Marraskuun loppuun mennessä seurakunnan vuositulot olivat 56 941,12 euroa menojen ollessa 59 738,16 euroa. Täten seurakuntamme alijäämä on pienentynyt syyskuun 3 568,85 eurosta 2797,04 euroon. Yksittäisistä kuukausista marraskuu oli taloudellisesti seurakuntamme paras, jolloin taloutemme oli ylijäämäinen 1 763,87 euroa. Vielä kuluvana kuukautena on mahdollista parantaa seurakunnan taloustilannetta esimerkiksi osallistumalla seurakunnan joululahjakampanjaan, jossa voidaan taloudellisesti tukea kotiseurakuntaa. **JP**

Siunattua joulun aikaa.
Juho Pylvänen

Yhteenveto 01.01.2022 - 30.11.2022

Valinnat: Oulu Timoteus
Taloustiedot

	Valittu jakso	Budjetti	Edellisen vuoden vastaava jakso	
Tulot				
Kannatukset	49 080		51 039	96,2 %
Kolehdit	6 974		6 924	100,7 %
Muut tulot	887		18 492	3,3 %
Tulot yht	56 941	0 0 %	57 981	98,2 %
Menot				
Hpk-maksu	7 780		6 420	121,2 %
Matkakulut ja päivärahat	166		315	52,8 %
Messutarvikkeet	60		447	13,5 %
Muut menot	2 195		2 519	87,2 %
Palkat, palkkasivukulut ja verot	38 980		39 117	99,7 %
Säätiömaksu	3 112		2 334	133,3 %
Toimistokulut	222		193	115,4 %
Vuokrat	7 221		5 830	123,9 %
Menot yht	59 738	0 0 %	57 173	104,5 %

Prosentti kertoo missä suhteessa arvo on valitun jakson arvoon.

TILIKANNATUS

Saaja: **Suomen Luther-säätiö**

Tili: **FI59 1023 3000 2354 52**

Viite: **6363**

Lisätietoa Lähetysshiippakunnan taloudenpidosta ja kannatuksesta:
www.lhpk.fi/kannatus

RAHANKERÄYSLUPA:

Luvan saaja: **Suomen Luther-säätiö**

Luvan myöntäjä: **Poliisihallitus**

Arpajaishallinto

Luvan numero: **RA/2020/1666**

Myöntämisaika: **23.12.2020**

Myönnetty aloituspäivä: **01.01.2021**,
voimassa toistaiseksi

Kerättävien varojen käyttötarkoitus:
Säätiön tarkoituksena on ylläpitää ja levittää tunnustuksellista luterilaista uskoa.

Kerätyt varat käytetään säätiön sääntöjen mukaisesta toiminnasta aiheutuvien kulujen kattamiseen, kuten työntekijöiden palkkauskustannuksiin, vuokratuluihin, opetus- ja julistustyöhön, vanhus- ja nuorisotyöhön, diakoniatyöhön, leirien järjestämiseen, stipendien myöntämiseen, ilmaiseksi jaettavien painotuotteiden painatuskuluihin sekä säätiön määrittelemien lähetyskohteiden tukeminen ulkomailla ja lähetyskohteissa tapahtuvan opetus- ja julistustyön matka- ja materiaalikulut.

25812

MobilePay

"SE ON LAHJAA"

—ALPO PERÄTALON HAASTATTELU

Haastattelijana Mika-pastori

Kuvat Janne Koskela ja Marja-Liisa Sutela

Sain kunnian osallistua viime keväänä seurakuntamme kokoneempaan kaartiin kuuluvan **Alpo Perätalon** 90-vuotisjuhliin Oulun Tuirassa. Perheväkeä oli koolla paljon ja Alpostakin riitti kosolti juttua. Tässä haastattelussa saamme tutustua, toki lyhyessä määrin, Alpoon ja hänen elämäänsä.

Nopealla matematiikalla saatoitkin jo laskea, että Alpo on syntynyt ja kastettu vuonna 1932. Puhutaan siis sotia edeltävästä ajasta Suomessa. Alpo muisteli, olisiko hän jopa mahdollisesti syntynyt saunassa. Lapsuudenkodissaan Purolassa, Ylikiimingissä pienessä maalaistalossa joen varrella, Alpo vietti lapsuutensa ja nuoruutensa. Kun kysyin Alpolta, millaista lapsuusaika oli, vastaus palautti elämän yksinkertaisten lahjojen äärelle. Nimittäin lapsuus oli mukavaa ja päivittäin sai ruokaa. Kymmenhenkisellä perheellä ei ehkä ollut suuria rikkauksia, mutta Herra piti omistaan huolen ja antoi sen mitä tarvittiin. Alpo muistelee, että koska kirkko oli kaukana, Sanan ravintoa saatiin kuuntelemalla radiosta opetuksia ja virsiä. Omalla kylällä käytiin myös Rauhan Sanan seuroissa. Kouluun kolmen kilometrin päähän Alpo kulki kävellen taikka hiihtäen. Koulussa uskonsisältö oli Alpon mukaan vähäisesti esillä, mutta aamuhartauksia pidettiin. Rippikouluikäisenä kirkossa käydessään Alpoa puhutteli erään seurakuntalaisen kiitollinen mieli Jumalaa kohtaan. Tästä lisää haastattelun loppupuolella.

Nuorena miehenä Alpo kävi armeijan Vanhan Vaasan jääkäripataljoonassa. Hän avioitui Oilin kanssa vuonna 1961. Oililla oli jo yksi tytär ja perheeseen syntyi lisäksi kolme poika ja yksi tyttö. Työelämässä Alpo on ollut monenlaisten alojen taitaja. Pitkin Pohjois-Suomea Alpo on ollut metsätöissä ja välillä leipää on käyty hankkimassa pöytään myös Ruotsin puolelta.

Tähänkin liittyy mielenkiintoinen tarina. Kun pariskunta odotti nuorimmaistaan, päätettiin, että Alpo lähtee Ruotsiin hakemaan töitä. Lopulta perhe tuli perässä ja Alpo sai näin myös tavata ensimmäistä kertaa Gävleen kopassa tuodun pienen tyttären, meillekin tutun seurakuntalaisen Marja-Liisan. Ruotsiin perhe ei kuitenkaan koskaan kotiutunut täysin. Kieli ei tarttunut, sillä suurin osa työkavereistakin oli suomenkielisiä. Kirkossakin oli hankalaa käydä, sillä saarnoja ja opetuksia ei ymmärtänyt täysin. Niinpä perhe jatkoi vuonna 1973 matkaansa Suomeen ja Kemiin.

Tässä vaiheessa haastattelua on hyvä noteerata eräs tärkeä seikka. Kun haastattelin Alpoa, keskustelussa aivan luonnollisella tavalla nousi esiin kirkossa käyminen ja messu. Asia ei liiemmin korostunut, ennemminkin vaikutti siltä, että messussa ja kirkossa käyminen on mitä luonnollisinta käyttäytymistä ihmiselle. Alpo sanookin, että messu on sunnuntain asia.

Perhe asui pitkään Kemissä. Alpo työskenteli tehtaalla Kemi-yhtiössä. Työ oli vuorotyötä, joten ihan aina ei sinne kirkkoonkaan päässyt. Tuonaikaisilta työkavereiltaan Alpo sai lempinimen ”kemi-yhtiön pappi”. Ehkä se oli joillekin myös haukkumanimi. Mutta kuitenkin valtava todistus meille jokaiselle kristitylle, että omalla paikallam-

me ja omalla persoonallamme me voimme olla Jeesuksen suolana ja kirkkautena maailmassa. Perheen lapset kasvoivat aikuisiksi. Oili-vaimo kutsuttiin ajasta iäisyyteen vuonna 1996. Alpo asui edelleen Kemissä.

Kuten monet meistä, Alpokin joutui tuskailemaan monissa vaiheissa sen kanssa, mistä löytää turvallinen hengellinen koti, kotiseurakunta. Ensin koti oli Kemissä, mutta naispappien tultua seurakuntaan Alpo joutui etsimään uuden kodin. Turvallinen luterilaiseen tunnustukseen sitoutuva seurakunta löytyi Keminmaalta. Tuossa kodissa Alpo ehti käydä pitkään messuissa ja miestenpiireissä. Mutta samasta syystä kuin Kemissäkin, tämäkin koti lähti Alpon alta. Tällä kertaa kodin menettäminen otti niin koville, että Alpo joutui jopa sairaalaan asti. Kun ikääkin oli karttunut, Alpo päätyi lopulta Ouluun vuonna 2017 ja on sitä myöten myös kotiutunut Timoteuksen luterilaiseen seurakuntaan.

Itselleni Alpo on tullut tutuksi myös teologian harrastajana. Aikanaan Alpon ystävä ja pastori Valtteri Olli antoi hänelle Pieperin dogmatiikan. Tässä tuhdissa teologisessa kokonaisuudessa Alpoon vetosi muun muassa se, miten yhtäpitävä Pieper on oppi-isämme Lutherin

kanssa. Myös Lutherin postillat ja mannat ovat olleet ahkerassa käytössä. Ennen näön heikkenemistä Alpo luki todella paljon. Mutta sai teologia tulla myös eläväksi ja käytäntöön. Valtteri-pastorin kanssa Alpo teki 1970-luvulla esimerkiksi kotilähetystystä ja seurakunta-yhteys säilyi elävänä.

Ja nyt palaan vielä siihen, mikä Alpoa 15-vuotiaana puhutteli. Meillehän monille Alpo on tuttu siitä, että Herran pyhän ehtoollisen jälkeen hän usein laushtaa ääneen seuraavanlaisen ylistysrukouksen: ”Kiitos Jeesus ehtoollisen sakramentin lahjasta.” Ja juuri tämän rukouksen Alpo oli oppinut Arvi Kaski -nimiseltä iäkkäältä herrasmieheltä messussa, rippikoulussa vuonna 1947. Kannatti siis kulkea pitkä matka Ylikiiminkiin kirkkoon.

Terveisinä lukijoille ja seurakuntalaisille Alpo tahtoo sanoa näin: ”Se on lahjaa. Tunnusta uskoa Jeesukseen.” Tämä todistus on hyvä ottaa matkaan ja kiittää Herraa kaikista lahjoista, mitä hän on meille Poikansa kautta suonut. Kiitos Alpolle mukavasta haastattelusta! Herra kanssanne! **MT**

KIRJAMYynti

MUISTUTUS KIRJOJEN
MYyntIPAikASTA KIRKOLLA.

Seurakunnassamme on nykyään kirjavastaavat, joilta voi kysyä myynnissä olevista kirjoista ja heille voi myös maksaa ostettavat kirjat. Kirjavastaavia ovat Vesa ja Antte Savolainen.

Olet ehkä laittanut merkille, ettei myyntikirjoja ole eteisessä pöydällä esillä. Tämä johtuu siitä, että saimme vuosi sitten niille vakituisen kirjahyllyn, jossa kirjoja voi pitää esillä. Kirjahylly on kirkkokahvitilan vieressä olevassa huoneessa, josta on myös ikkuna kirkkosaliin. Sieltä löydät lasiovisen kirjahyllyn, jossa myyntikirjat ovat. Hyllyssä on myös hinnastot ja maksuohjeet. Hylly kuvassa.

Myynnissä on iso kattaus LHPK:n kustantamia kirjoja ja myös muuta hengellistä kirjallisuutta. Kaikkein alimmalla hyllyllä on lahjoituksena saatuja hengellisiä kirjoja, joita saa ottaa ilmaiseksi mukaan.

Kirjoja voi maksaa paikan päällä käteisellä tai verkkopankissa, näyttämällä kuitin suoritetusta maksusta. Tämän voi tehdä suntion tai kirjavastaavien kanssa. Kirjat löytyvät myös verkkokaupasta kauppa.lhpk.fi.

Kirjoita esirukousaihe ja tuo se mukanasasi messuun.

Esirukouspyyntö:

Isä meidän -rukous

Lokakuussa harjoittelimme messuissa Isä meidän -rukouksen laulamista. Melodia on vanha ja sitä käytetään useimmissa LHPK:n seurakunnissa. Laulettuna rukous toivotavasti tulee myös lapsille vielä helpommin opituksi. Pyysimme kokeilusta palautetta ja se oli positiivista. Tämän perusteella päätimme seurakuntaneuvostossa, että laulamme Isä meidän -rukouksen messussa joulusta lähtien. Paastonaikana rukous lausutaan. Messujärjestysvihossa on melodia.

Uutuuskirjoja

Joitakin uutuuskirjoja on saatavilla seurakunnastamme ja LHPK:n verkkokaupasta.

John W. Kleinigin Ihmeellisesti tehty keskittyy ruumiin teologiaan tänä aikana, jolloin aiheesta vallitsee maailman keskuudessa suurta hämmennystä.

Pastori Juuso Mäkisen kirja Autuas toivo antaa lopunaikoihin turvallisen ja Kristuskeskeisen näkymän.

JUMALANPALVELUS ELÄMÄKSI, SEURAKUNTA KODIKSI!

Messu joka sunnuntai 10:30

Pyhäkoulu lapsille saarnan aikana ja kirkkokahvit messun jälkeen.
Tuulimyllynkatu 18

Muuta seurakunnan elämää:

Monenlaista toimintaa, esim. naisten piiri, katekismusillat, koululaisten- ja nuorten-toiminta, aviopuolisoillat jne. Parhaiten seurakunnan elämästä pysyy kärryllä liittymällä seurakunnan sähköpostilistalle. Ota tässä tapauksessa yhteys pastoriin.

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelisluterilaisen lähetyshiippakunnan jumalanpalvelusseurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pastorit:

Mika Tervakangas 040 551 2485
mika.tervakangas@lhp.fi

Ilkka Pöyry 050 437 3060
ilkka.poyry@lhp.fi

Janne Koskela 050 366 7747
janne.koskela@lhp.fi

www.lhp.fi/oulu
www.luterilainen.net
[www.facebook.com/
timoteuksenseurakunta](https://www.facebook.com/timoteuksenseurakunta)